

Nr 111.

Av herr **Löfvander**, om viss ändring av gällande bestämmelser rörande restitution av arvsskatt.

Frågan om restitution av arvsskatt är i behov av förtydligande. För att belysa detta vill jag anföra följande fall:

Vid en bouppteckning upprättad den 19 april 1931 efter en gift kvinna upptogs, genom oförstånd eller förbiseende, av bouppteckningsförrättaren felaktigt en fastighet, som var den efterlevande makens enskilda egendom. På grund härav blev av dödsboet uttaget för hög arvsskatt med kr. 74:50. Bouppteckningen inregistrerades den 8 maj 1931 vid Oxie och Skytts häradsrätt. Först senare upptäcktes felaktigheten och en tilläggsbouppteckning upprättades den 29 september 1934, som ingavs till länsstyrelsen i Malmö i samband med ansökning om restitution av ovannämnda för mycket erlagda skattebelopp.

Länsstyrelsen avslög den 19 december 1934 ansökningen med den motiveringen "att talan om återfäendet av ifrågavarande stämpelavgift icke synes vara av beskaffenhet att jämlikt 49 § 1 mom. förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gäva föras i den för restitution av kronoutskylder stadgade ordning".

I nämnda lagrum stadgas bl. a. "att om på grund av förhållanden som antingen inträffat efter tiden för skatts erläggande eller ock därvid icke varit kända, skatt utgått med högre belopp än som på grund av bestämmelserna i förordningen bort erläggas, må skatten i den mån den icke bort utgå, på ansökan kostnadsfritt återbekommas i den ordning som i fråga om restitution av kronoutskylder är föreskrivet".

Vidare nämnes i kommentaren i Atle Eriksson och Erik Vilhelmssons bok om "Förfarande vid boutredning och arvsifte" just beträffande ett fall som detta bl. a.: "Restitution av arvsskatt 1 mom. Det är redan anmärkt att bouppteckningen ligger till grund för beräkning av arvsskatten. Den uppskattning av arvinges eller testamentmottagares arvsskattepliktiga andel i boet som sålunda vid bouppteckningens inregistrering måste verkställas kan av olika anledningar bli missvisande och föranleda att arvsskatt utgår på högre belopp än som motsvarar den verkliga andelen i boet. Det kan sålunda t. ex. inträffa, att efter inregistreringen nya arvingar bli kända, att testamente till vilket vid arvsskattens beräkning hänsyn tagits blir kraftlös, att egendom som antagits tillhöra boet frångår detta eller att ny gäld yppas. Till en sådan eventualitet har arvsskatteförordningen tagit hänsyn. Det stadgas nämligen att om på grund av förhållanden som antingen inträffat efter tiden för arvsskattens erläggande eller ock därvid icke varit kända skatt utgått med för högt belopp,

det sålunda för högt erlagda beloppet jämte 5 % ränta må på ansökan återbekommas. Ansökan om restitution av arvsskatt skall vare sig den grundar sig på nu antytt förhållande eller avser eftergift av skatt enligt tidigare angivna regler göras hos vederbörande länsstyrelse. — — — — —
Någon tid inom vilken dylik ansökan måste ingivas har icke fastställts.”

Att döma av vad här framhållits synes det som om här berörda restitutionsansökan hade bort bifallas, men så blev som nämnts ej fallet. Sökanden fullföljde målet till högsta instans och Kungl. Maj:t gav resolution den 18 september 1936 och fann ej skäl att göra ändring i länsstyrelsens resolution.

Det synes rättvist att i ett fall som åberopats, rättelse bör kunna erhållas och anser jag fallet böra hänföras till dem, för vilka någon tid inom vilken ansökan skall göras ej är fastställd. Detta på grund därav, att det oftast kan dröja lång tid innan en dylik felaktighet blir upptäckt.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och framläggande för nästa års riksdag av de förslag, vartill utredningen må föranleda, rörande sådan ändring i gällande lag att rättelse kan erhållas i liknande fall som ovan berörts.

Stockholm den 24 januari 1937.

Axel Löfvander.